

Brigadieris — ražošanas komandieris

Sarežģītie klimatiskie apstākļi, kas ne mazums grūtību radīja mūsu lauku ļaudim pavasara sējas laikā un arī tagad, siena plaujā, sagādā vienu otru pārbaudījumu, vislabāk parādījuši, ko spēj un var mūsu kadri. Un laikam nav īpaši jāpierāda, ka brigadieris ir pati svarīgākā figūra ražošanas organizācijā.

No tā, kā strādā brigādes kolhozā vai padomju saimniecībā, arī atkarīgi panākumi. Ir mums daudz piemēru, kas stāsta par uzņēmīgiem ražošanas komandieriem, cilvēkiem ar noteiktiem plāniem, kā veikt vienkāršus un sarežģītus uzdevumus, audzināt un saliedēt darba spējīgu kolektīvu.

Mūsu avīzes slejās jau bija runa par kolhoza «Draudzība» brigāžu padomēm. Kā redzams, tad tieši sabiedrības plaša iesaistīšana kolhoza un katras brigādes ražošanas uzdevumu apspriešanā un izlemšanā izrādījies ļoti iedarbīga forma, lai izraisītu kolhozieku politisko un darba aktivitāti, mobilizētu viņu atbildības sajūtu. Saimniecības demokrātisko pārvaldes formu paplašināšana pieradina katru no brigādes locekļiem just atbildību par visu kolektīvu. Tajā pašā laikā ne mazākā mērā netiek skarta brigadiera iniciatīva, sašaurinātas viņa funkcijas. Pateicoties nodibinātajām padomēm, kolhoza «Draudzība» brigādes sekmīgi tiek galā ar saviem uzdevumiem.

Nesaprotami, kāpēc vēl visai bailīgi pieejam kolhoza «Draudzība» vērtīgās pieredzes ieviešanai. Vispirms tas ir pašu kolhozu vadītāju, partijas pirmorganizāciju pienākums. Nekādi apsvērumi, kas runā par slinku brigāžu padomēm, taču nav dzirdēti, tad kāpēc gan labo un pozitīvo, kas radies mūsu acu priekšā darba organizācijas ziņā, neievieš ar visu neatlaidību? Tādu jautājumu varētu, piemēram, uzdot kolhoza «Vienība» priekšsēdētājam b. Markevičam. Saimniecībā vajag radīt stingru sabiedrisku domu, kas nosodītu pašlabuma meklētājus, dažu žūpu. Kāpēc gan nesākt ar brigādes kolektīva veidošanu, ko tik lielā mērā varētu sekmēt padomes, kas noskapotu ļaudis pret šeit jau minētajām nevēlamajām parādībām. Pa brigāžu padomju organizēšanas ceļu vajadzētu iet ne tikai kolhozam «Vienība», bet arī pārējiem kolhoziem.

Dažās lopkopības brigādēs ieviesušās tādas parādības, kas vienkārši kavē jebkādu organizētu darbu. Vai tad var būt runa par operatīvu rīcību, iespēju izmantot katru izdevīgu stundu, kā to nācās darīt sējas laikā, ja brigadierim katru rītu jāapstaigā kolhozieku mājas, aicinot tos strādāt? Līdzīgā garā, piemēram, savā laikā rīkojies kolhoza «Rekords» brigadieris b. V. Jasukevičs. Tiesa, lauku darbos daudzos gadījumos nevaram atdarināt rūpnīcās pastāvošo kārtību, bet darba disciplīnai jābūt tādai pašai kā rūpnīcā. Tas nozīmē, ka brigadierim katru rītu noteiktā vietā jāsatiekas ar saviem kolhoziekiem. Viņam taču jāzina, kas ieradies, kurš palicis mājās. Protams, neiztikt bez izņēmumiem, kad kolhoziņš vai padomju saimniecības strādnieks saņemis uzdevumu ilgākam laikam, kad brigadierim atliek tikai kontrolēt izpildi.

Ja norīkošana darbā nav pārdomāta, netiek kontrolēta, tad arī visās saskatītās perspektīvas var izrādīties nepiepildāmas. Ja Nicas kolhoza brigadieris kontrolētu darba norīkojumu izpildi, droši vien nenāktos sastapties ar tik kļūdošu faktu, ka pašā siena plaujas karstākajā laikā uz smēdi ved zāles plaujmašīnas. Kad vilks aitas, tad vēlu suni barot, — saka tautas paruna. Acīm redzami šai nolaidībai nav nejaus raksturs. Pašu brigadiere darbs te norit bez stingras kontroles. Uzticēties cilvēkiem nebūt nenozīmē, ka nevajag pārbaudīt, kādā kvalitātē un kad uzdevums izpildīts. Un atkal šajā sakarībā jānorāda uz kolhoza «Draudzība» pieredzi. Tur katru dienu brigadieris valdei ziņo, ko paveikuši. Kolhoza agronome b. S. Zariņa nešaubdamās saka, ka viņa tagad neatceras gadījumu, ka kāds no brigadieriem būtu nodevis nepareizu ziņojumu, maldinājis.

— Līdz pusdienas laikam apbraukāju visas brigādes, kontrolējot valdes, kolhoza priekšsēdētāja un manis doto darba norīkojumu izpildi. Tiem, kam palīdzība vajadzīga, nākam talkā, — viņa stāsta. Laba un vajadzīga kārtība.

Vajag un var nostiprināt brigadiere kadrus, izraugot šim amatam spējīgus ļaudis. Diemžēl, viens otrs brigadieris tik tālu saradojies ar trūkumiem, ka tie viņam liekas paši par sevi saprotama parādība. Tikai no tāda redzes viedokļa var vērtēt neiedomājamo bezatbildību, ko pieļauj savā darbā Rožkalna kolhoza brigadieris b. Vingris. Viņš, redziet, neatrod nekā sevišķa, ka fermā, kas ietilpst kompleksajā brigādē, govīs pusi no diennakts pavada bez ēšanas. Tādi un līdzīgi fakti runā par nepietiekošām prasībām, ko brigadieriem izvirza kolhozu priekšsēdētāji, partijas pirmorganizāciju sekretāri.

Viens no neatliekamiem brigadiere politiskās audzināšanas uzdevumiem ir iemācīt viņus strādāt ar cilvēkiem, būt iejūtīgiem un principiāliem. Brigāžu vadībā reizē ar to vajag izvirzīt cilvēkus, kuriem ir jaunā izjūta, kas sevi rekomendējuši par brigadieriem ar nevainojamu reputāciju. Nostiprinot šo svarīgo ražošanas organizatorisko posmu, izdarīsim lielu un vajadzīgu darbu, kas sekmēs visas tautas cīņu par jauniem horizontiem lauksaimniecības ražošanā.

Moderna tehnika kolhozu laukos

Rožkalna ciema kolhoza «Rožkalns» valde daudz uzmanības veltī tehnikas parka papildināšanai. 1962. gada pirmajā pusgadā valde iegādājusies Minskas traktorūpniecības ražoto jaunākās markas «Belarusj» tipa traktoru MTZ-50 PL. Modernais traktors nodots pieredzējušam mehanizatoram Izidoram Vaivadam, kas jau desmit gadus kopj kolhoza tīrumus. Rušināmo kultūru kopšanai lieti noderēs jaunais mazjaudas riteņtraktors DT-20. Kolhozs saņēmis arī jaunā uzlabotā modeļa kūlišu sējēju, dažādu piekabes inventāru riteņtraktoriem. Tā skaitā ir četrinodu pudurotājs, 24 rindu universālā sējmašīna

graudu, kukurūzas un cukurbiešu sējai traktoram «Belarusj», spīļarkla tipa rindstarpu kultivators, uzkarināmais riņķzāģis malkas sagrašanai fermām. Kolhoza mehāniķa Edgara Ziemeļa vadībā mehanizatori efektīgi izmanto jauno tehniku.

Sešu mēnešu laikā jaunās tehnikas iegādei kolhozs izlietojis vairāk nekā 7600 rubļu.

Attēlā: mehanizatori Izidors Vaivads un Herberts Alksāns montē jauno kūlišu sējēju.

D. ZELTIŅA foto

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKAS PARTIJAS CENTRALĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 23 (2718)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 7. jūlijā

Maksā
2 kap.

Pildās skābbarības tvertnes

Bieži list lietus, un ar sienu zāvēšanu lāgā neveicas. Lai arī šādos nelabvēlīgos laika apstākļos sagādātu sabiedriskajam ganāmpulkam pietiekamu daudzumu lopbarības un pie tam labas kvalitātes, kolhoza «Ozols» ļaudis veltī laiku nezaudē — viņi strādā lopbarības sagādē katru dienu. Tajās reizēs, kad lietus neļauj zāvēt vai vismaz gubot, viņi savvaļas un ilggadīgās zāles sasmalcina un pilda ar tām skābbarības tvertnes. Darbs organizēts visai prasmīgi — betonēto skābbarības tranšeju, kas atrodas centra liellopu novietnes tuvumā un kuras tilpums ir 200 tonnas, reizē pilda pirmās un otrās brigādes ļaudis.

Atrāk piepildot tvertni, iespējams pasargāt skābējamo masu no gaisa un ūdens nevēlamās ietekmes. Tādēļ tvertni šeit sāk pildīt no viena gala, un to iespējams nosegt jau pēc pāris dienām.

Kolhoza «Ozols» ļaudis skābēšanai plauj dabisko plavu zāli, maisot to kopā ar āboliņu, kas veicina ieskābēšanas procesu un ir bagāts ar olbaltumvielām. Masai pievieno arī vārāmo sāli.

Zāli plauj mehanizators Ivans Ļenkevičs ar traktoram DT-20 piekabīnāto plaujmašīnu un vairāki kolhozieki ar zirgu vilkmes plaujmašīnām.

Divās dienās ieskābēts vairāk nekā 50 tonnu zaļās masas.

Z. LIEPA

Lauksaimniecības ražošanas pārvaldes padomes apsprīde

5. jūlijā uz savu pirmo apspriedi pulcējās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes padome. Darba kārtībā bija jautājumi par pirmā pusgada darba rezultātiem lopkopībā, par sējumu kopšanu un lopbarības sagādi.

Pārvaldes priekšnieks b. Ungurs norādīja, ka padome izveidota kā kolektīvās vadības orgāns un tajā izraudzīti vispieredzējušākie lauksaimniecības darbinieki. Mūsu rajonā šogad pieļauts daudz trūkumu — pavasari palika neapsēti 10 procenti no paredzētās sējumu platības, esam parādā valstij lopkopības produktus. Šis kļūdas turpmākajā darbā jālabo, un te jāpalīdz visiem padomes locekļiem.

Par lopkopības darba rezultātiem pirmajā pusgadā ziņoja pārvaldes galvenais zootehniķis b. Grāveris. Viņš norādīja, ka piena kopieguve 6 mēnešos palikusi pērnā gada līmenī, bet padomju saimniecībās tā samazinājusies par 4 procentiem. Ja piena izslaukumi auguši kolhozos «Ausma», «Druva», «Leimaņi» un citās saimniecībās, tad 26 kolhozos un 7 padomju saimniecībās tie krietni zemāki nekā pērn. Sevišķi liels samazinājums pieļauts kolhozos «Rīts», «Staburags», Ābeļu padomju saimniecībā. Neviens padomju saimniecība nav veikusi pirmā pusgada uzdevumu piena nodošanu valstij.

Gaļas ražošanā pusgada plāns veikts tikai par 94 procentiem, bet iepirkuma — par 90 procentiem.

Lai kāpinātu piena ieguvu, nepieciešams pareizi izmantot ganības. Aplama prakse ieviesusies kolhozā «Vīpe» un Zasas padomju saimniecībā,

kur labākās ganības izmanto individuālais sektors. Daudzās saimniecībās ir lieli trūkumi ganības organizēšanā, ne visur nokārtota lopu dzirdināšana un piebarošana, minerālvielu izēdināšana.

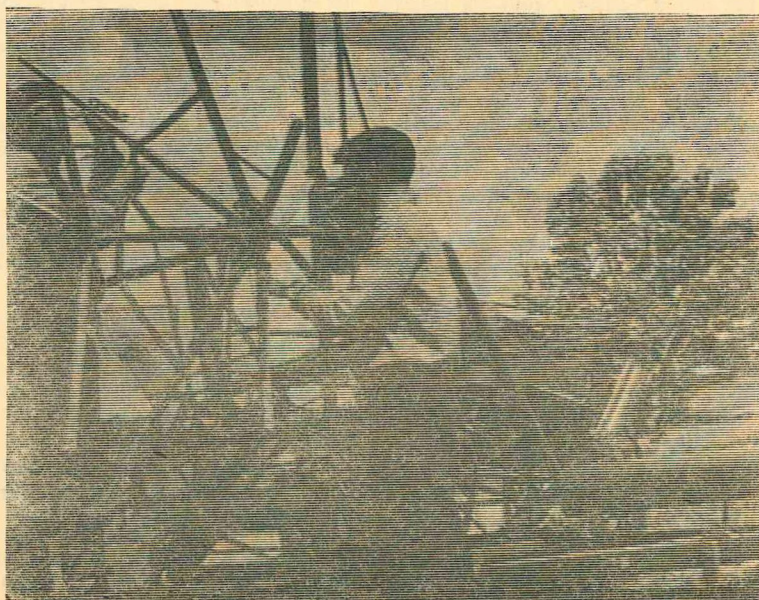
Biedrs Grāveris norādīja, ka lopkopības darbiniekiem jāstrādā pie perspektīviem jautājumiem — jārupējas par ganāmpulka izkopšanu, par zinātnes sasniegumu ieviešanu lopkopībā, par darbu mehanizāciju. No speciālistiem jāprasa lielāka atbildība par uzticēto darba iecirkni. Par sējumu kopšanu un lopbarības sagādi ziņoja pārvaldes galvenais agronoms b. Korņevs. Viņš norādīja, ka vairākās saimniecībās, piemēram, «Arājā», Čapaļeva kolhozā, «Jārupē» un citur slinki organizēta sējumu kopšana. Ļoti maz pielietota cukurbiešu pudurošana, lai gan tā stipri atvieglo un pātrina darbu. Beidzamais laiks pudurot arī rindās sasēto kukurūzu un izveidot kvadrātus. Jāsāk cukurbiešu un kukurūzas virsmeslošana.

Ļoti neapmierinoši, norādīja b. Korņevs, šogad rit lopbarības sagāde. Ja pērn uz 1. jūliju bija nopļauti 26 procenti sēto un 6 procenti dabīgo zālāju, tad šogad attiecīgi tikai 4,7 un 2,6 procenti. Uz šo datumu vēl nebija sagatavota neviena tonna skābbarības. Ja samērā labi rit zālāju plauja kolhozā «Draudzība» un Atašienes padomju saimniecībā, tad vesela rinda kolhozu un padomju saimniecību šo darbu uz 1. jūliju pat nebija sākuši. Ja laika apstākļi kavē sienu ievākšanu, jāgatavo skābbarība. Visur nekavējoties jāuzstāda saņemtie ventilatori sienu ātrākai zāvēšanai. Lai sējumu kopšana un lopbarības sagāde veiktos sekmīgāk, visās saimniecībās šiem darbiem vajadzīgi rūpīgi apsvērti plāni. Reizē ar sienu plauju jāpāriet arī tā piegāde valstij.

Biedrs Korņevs runāja arī par uzdevumiem, kas veicami, lai labi sagatavotos ražas novākšanai un ziemāju sējai.

Padomes locekļi aktīvi piedalījās jautājumu apspriešanā. Seces padomju saimniecības direktors b. Ābrams, kolhoza «Selga» priekšsēdētājs b. Bušs, kolhoza «Draudzība» priekšsēdētājs b. Dubults, «Vārpa» priekšsēdētājs b. Šeinovs, Čapaļeva kolhoza priekšsēdētājs b. Kalniņš runāja par lieliem trūkumiem meliorācijā un kolhozu apgādē ar tehniku un rezerves daļām, celtniecībā, ierosināja rīkot ekskursijas uz pirmrindas saimniecībām, kur var pamācīties, kā pareizi saimniekot, runāja par speciālistu lomas paaugstināšanu.

Apspriestajos jautājumos padome pieņēma lēmumus, kuros paredzēti lietišķi pasākumi līdzšinējo trūkumu novēršanai.

Kopj kartupeļu laukus

Kolhozā «Leņina karogs» šopavas ar kartupeļiem apstādīta 64 hektāri liela platība.

Kolhoza 3. brigādē kartupeļu lauki aizņem 20 hektārus. Jau aprīļa pēdējā dekādē te iestādīja Priekuļu šķirnes agrīnos kartupeļus, bet visu platību brigādē apstādīja līdz 19. maijam. Pēc apstrādāšanas laukus ecēja un laikus uzsāka arī kartupeļu stādījumu vagošanu.

Sekmīgi šo darbu veikusi mehānizatori Augusts Naglis un Josefs Adamovičs. Ar traktoru DT-20 un kultivatoru, strādādami divās maiņās, viņi kartupeļu laukus šajā brigādē izvagojuši jau divas reizes, pēc tam stājušies pie kartupe-

ļu vagošanas pirmās brigādes laukos.

Bez tam ievērojams darbu veikums viņiem rūšināmo kultūru kopšanā arī kukurūzas un cukurbiešu laukos.

Kolhozā 4. brigādē līdz 1. jūlijam 19,5 hektāru platībā pirmo reizi un 4,5 hektāru platībā otro reizi kartupeļu vagošanu ar savu DT-20 veicis arī mehānizators Evalds Erviks.

Pavisam kopsaimniecībā līdz 1. jūlijam visā platībā kartupeļu laukos bija veikta pirmā vagošana un 40 hektāru platībā — otrreizējā vagošana, bet agrīno kartupeļu laukus vago jau trešo reizi.

A. STARS

Kad vadītājs ierodas kā ekskursants...

Ielūkojoties kolhoza «Nākotne» vaišas un nobarojamo kūku novietnēs, lopkopju ikdienā, ir skaidrs viens: ne kolhoza valde, ne speciālisti neinteresējas par novietnes ikdienas darba pulsu, par kūkopības nozares attīstīšanu, rentabilitāti un nākotnes perspektīvām.

Šeit vienā no kūtīm izvietotas saimniecības vaišas kūkas — 38 pamata un 11 vienmetiena vaišļinieces ar sivēniem. Pašlaik vaišļiniecēm, sivēniem spēkbarības normas

ļoti trūcīgas, vajpiena devas arī nav no bagātājam, tāpēc jo sevišķā vēriba jāvelta minerālbarības izbarošanai, turēšanas apstākļu uzlabošanai. Kūkkopējas gan paskaidro, ka kritu un sāli cukām izbaro, taču tūlīt pārļiecināmieš par pretejo. Pārbaudot kūkkopējas b. Kanderovskas kopjamo dzīvnieku grupai paredzēto barības noliktavu, atklājas, ka daudz krita nobērts uz grīdas, blakus mētajās sasiesta loga stikla šķembas.

Kritu neizbaroju, jo kūka ieskrēja un sasīta logu. Tagad to baidos barot, — pastāsta kūkkopēja. Vaišļinieces saņem nepietiekoši arī minerālbarību. Tāpat sivēnu barošana un turēšana ir zem katras kritikas. Tie saņem tikai plaucētu miltu barību un pilnpienu. Visā kūtī nekur neatradās silītes ar sivēniem ieburtu kritu, kaulu miltiem, nav ogļu, mālu, ūdens dzeršanai. Dzīvnieku normālai attīstībai tik ļoti nepieciešama kalciju un fosforu sivēni nesaņem. Piebarošanai nav silītes. Šim nolūkam vietām pielāgo nograuzfās vaišļiniecū siles, kuras kļuvasas galīgi seklas. Kā var tajās pabarot ar pilnpienu veselu metienu sivēnu, neizlaistot to uz grīdas? Lielākā daļa sivēnu slimo ar caureju. Pēdējās dienās dzimušie vārgi, rahitiski, ne dzelzs, ne vara sāļus nesaņem. Sivēni laiza grīdu, ēd mēslus, taču nekur tiem nav pieejama minerālbarība. Tie guļ uz aukstās, mēšļiem un virču piesūkušās grīdas. Sivēnu mazie ķermeņi drubļos raustās... Cits mēģina uzrāpties uz vaišļinieces, lai kaut drusku pasildītos. Vai tiešām valdes priekšsēdētājam b. Morozam absolūti nerūp kūkkopības nozare, ja viņš, lai gan divas dienas atpakaļ bijis fermā un zināja, ka tai trūkst pakaišu, ka neizbaro minerālbarību, neko nedarīja, lai stāvokli uzlabotu. Ja ziemā šeit pieļauta liela sivēnu krišana, tad tā turpinās arī pašlaik, vasaras periodā. Tās ir tikai saimniecības vadītāju un speciālistu nolaidības sekas. Ja tie ierodas fermā kā ekskursanti, kas konstatē stāvokli, bet neko nedara, lai kļūdas un trūkumus novērstu, tad tie neattaisno viņiem doto uzticību.

Labāks stāvoklis nav arī nobarojamo kūku kūtī. Šeit Antonijas Ugaines kopšanā nodoti 164 barokļi. Kūkām izbaro tikai zaļbarību ar gaļas atkritumu piedevām.

tors, bet gan faktu reģistrators.

Daudzus mēnešus nav izdota kolhoza «Rožkalns» partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sienas avīze «Kvēle», bet kolhozā «Dzintars» neviens neatceras, kad tā pēdējo reizi iznākusi. Komunisti un komjaunieši šeit pielāvuši nopietnu kļūdu. Arpus sabiedriskās ietekmes palikuši atpalcēji ražošanā, slīņki, darba disciplīnas grāvēji, nemaz jau nerunājot par tādām lietām kā sociālistiskās sacensības atspoguļošana, pirmindnieku pieredzes propaganda. Var iebilst, ka kolhoznieki klausās radio, lasa avīzes, seko notikumiem rajonā un republikā. Tani pat laikā viņi nezina, kas notiek pašu saimniecībā, kā norit lopbarības sagāde, sējumu kopšana, kas iet priekšgalā un kas atpaliek.

Partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām šeit vistuvākajā laikā jāatjauno sienas avīžu izdošana. Tām jāklūst arī šajās saimniecībās par istiem kolektīviem organizatoriem, propagandīstiem un agitatoriem par partijas nosprausto uzdevumu izpildi lauksaimniecībā.

SIENAS AVĪZU APSKATS

Šodienas galvenā tematika

Sienas avīžu izdošanas periodiskums nepārsniedz 2—3 reizes mēnesī. Dabiski, ka redkolēģiju uzdevums, gatavojot kārtējo numuru, aptvert svarīgākos ražošanas, kultūras darba un citus jautājumus attiecīgajā laika posmā.

Rajona laukos pilnā sparā rit lopbarības sagāde, turpinās rūšināmo kultūru kopšana, kombainieri, kalēji, mehāniķi gatavo tehniku ražas novākšanai. Lopkopībā pašlaik vislētākās produkcijas ražošanas periods — ganiņu laiks. Lūk, svarīgākā šodienas tematika kolhozu un padomju saimniecību sienas avīzēm ražošanas jomā.

Pagājušas jūlija pirmās dienas. Laiks runāt par pirmajiem rezultātiem siena plaujā. Istais laiks arī izdarīt konkrētu analīzi katrā brigādē un saimniecībā, atklāt kļūdas un trūkumus, parādīt, kā tās izlabot.

Staru ciema kolhoza «Nica» partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sienas avīze «Druva» vēl aicina pielikt visus spēkus sējas nobeigšanai, apsēt katru hektāru. 23. maijā iznākušais avīzes šā gada trešais numurs toreiz, bez šaubām, bi-

ja aktuāls, kaujiniecisks. Arī kritika tur asa. Bet kāda tai nozīme šodien?

Tagad kolhoznieki un mehānizatori kopj sējumus. Daudzas neveiksmes un nebūšanas traucē siena plaujas izvēršanu. Plaujmašīnas nav izremontētas, rezerves daļu trūkst, dažas plaujmašīnas nav pat atvestas uz darbnīcām labošanai. Sienas avīzes redkolēģija klusē.

Tās locekļiem kļuvas vienaldzīgas arī citas nebūšanas, kas te sastopamas ik uz soļa. Zirgkopis Foka Stepanovs jau vairākas dienas piegana personīgo govī aboliņa atālā, kas paredzēts Muktupāvelu novietnes kūkām zaļbarībai.

Neapskauzams izskats kantora ēkā un klubam. Krietns laika sprīdis pagājis, kopš apvienots Krustpils un Jēkabpils rajons, jauns nosaukums dots kolhozam, tomēr šeit visur vēl vecie nosaukumi. Nožēlojami izskatās izsīstās logu rūtis, nezālēs ieaugušās puķu dobēs, neuzkoptais celiņš.

Kā redzams, par ko rakstīt sienas avīzes redkolēģijai ir. Līdztekus galvenajiem ražošanas jautājumiem avīzes aktīvam būs darba pil-

nas rokas arī citās kolhoza dzīves jomās. Nedrīkst par zemu novērtēt sienas avīzes iedarbības spēku. Ja redkolēģiju atbalsta partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas, kolhoza valde, tā var veikt lielu darbu lauku ļaužu komunistiskajā audzināšanā.

No dzīves tempa atpaukēt arī kolhoza «Lidums» sienas avīzes «Dzirkstele» redkolēģija. Arī šī kolhoza partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju avīze stāsta par pavasarī sēju. Par ko gan citu var stāstīt maijā iznākušais numurs? Jau nāka šeit pagaidām nav. Varbūt nav kam rakstīt? Neticami. Redkolēģijas sastāvā kolhoza agronoms Jānis Rudzāts, fermu vadītājs Staņislavs Neiceniņš, brigādiere Arija Ormane, mehāniķis Deonisijs Subņikovs. Pēdējais, starp citu, kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs. Redkolēģijas locekļi plaši pārstāv galvenās ražošanas nozares. Un kur tad paliek aktīvs?

Biedrs Subņikovs atzina, novērtē sienas preses lomu kolhoznieku audzināšanā, bet praktiskā rīcībā nav pietiekoši enerģisks. Sienas avīze šeit nav kolektīvs organiza-

vai zaļbarības sagādei. Grūti runāt šajā fermā par kaut cik pieņemamu darba kultūru, ja slaucējas nevar uzsilīt ūdeni, lai govīm pirms slaukšanas nomazgātu tesmeņus.

— Ciets un nepārkožams rieksts, — bēdīgi nosaka lopkopes.

Vienkārši neticami, ka to visu izskaidro ar nevaļu, aizmāršību un vadīšanas pārslodzi.

Viens otrs runā, ka valde ar priekšsēdētāju b. Smilgu priekšgalā zina kapeikas vērtību un nelietderīgi to neizdos. Augusta atbildības sajūta sabiedriskās saimniecības naudas un materiālo līdzekļu izmantošanā ir teicama īpašība, vajadzīga lieta. Diemžēl, šoreiz drīzāk iznāk, kā saka tautas paruna: kapeiku tapīdams, rubli pazaudē! Kolhozā nav zootehniķa — nav kam īsti vadīt svarīgo lopkopības nozari. Nenovērstis paliek liels trūkums, kas kopumā ir nopietns šķērslis nosprausto ražošanas uzdevumu izpildē. Slikti darba apstākļi un zems tā ražīgums stipri saradojušies šajā fermā, kļuvis turpat vai nešķirami.

— Kur rodama izeja? — nezinā prāto lopkopji un dažam zudusi cerība, ka kaut ko iespējams labot. Emīlija Razna, piemēram, spriež tā: «Tikai slaucam, cik ir, un viss!» Tāda nostāja rosina uz domām, ka ar kadrēm šeit maz strādā. Tiesa, kadru audzināšana jau nav piena izslaukumiem līdzīgs rādītājs, ko var izmērīt kilogramiem, litriem, bet ļaužu vārdi un darbi runā paši par sevi. Jā, valdei un priekšsēdētājam b. Smilgam pat laika nav iznācis, lai sasauktu lopkopju sapulci.

Sevišķi svarīgi būtu ieinteresēt cilvēkus ražot vairāk. Bet pastāvīgā apmaksas kārtība nestimulē slaucējas strādāt ražīgāk. Par katru 10 litriem iegūtā piena te noteikta apmaksā 3 kapeiku apmērā un par katru 100 litriem vasarā uzskaita divas izstrādes dienas. Papildapmaksā paredzēta par zināmu rādītāju sasniegšanu, bet to izsniedz gada beigās.

Iepirkuma cenu paaugstināšana galai rada labvēlīgus apstākļus kolhoznieku materiālās ieinteresētības stimulēšanā. Šo iespēju nedrīkst neizmantot arī Rožkalna kolhoza vadītāji. Purgada noslēgums liecina, ka ir pamats nopietnām bazām. Piena ieguves plāns var palikt neizpildīts, ja nesekos enerģiska, pārdomāta rīcība. Taču piena bruto produkcija sešos mēnešos, salīdzinot ar pērno gadu, sasniedz tikai 93 procentus. Šinī periodā vidēji uz katru govī izslaukti 59 kilogrami piena mazāk. Tas ir nopietns brīdinājums, kas liek uzmanīgi lasīt «piena ziņas».

E. KOCENS

Uzmanīgi lasīt «piena ziņas»...

Ganību zāles un citas zaļās masas pašlaik diezgan, tātad izslaukumu kāpināšanai ir visas iespējas. Rožkalna kolhozā tomēr nekādi nevar iegūt pilnākus slaucenes. Vai tad arteja vadītāji, kaut cik iedziļinādamies piena tapšanas mehānikā, nesaprot, ka, pusdienas laikā govīm lietot stāvēt kūtī trīs stundas un naktī sešas stundas un nedodot ne kripatiņas zāles, 16 kilogramu vidējo izslaukumu dienā nav ko gaidīt.

... Vecākās slaucējas Intas Lazdānes pierē saraucas grumbās. Viņa apzinās, ka vajadzētu lopus piebarot. Slodze tomēr nav maza — 13 govīs. Ja visi kopšanas darbi izpildāmi bez mehānismiem, tad brīvā laika nav daudz. Bet tomēr pagājušajā gadā slaucējas esot sagādājušas zaļbarību...

— Būtu pagājušas arī tagad, — saka viņas, — bet nedz brigādiēris, nedz kolhoza priekšsēdētājs nav ierādījuši platības, ko izmantot ganāmpulka piebarošanai.

Arī sāls lopiem nav sagādāta. Kā zināms, dienas norma katrai govij ar 10 litru vidējo izslaukumu ir vismaz 60 gramu sāls. Krīts gan atvests uz fermu, bet bez zaļbarības to nevar izēdēt.

Brigādes kolhozā skaitās kompleksas. Tas nozīmē, ka arī par lopkopību atbild brigādiēris. Praksē šī atbildība izskatās pārāk vienkārša. Brigādiēris b. Vingris lopkopju sūdzības jau zina no galvas — nekas tajās nav jauns. Arī priekšsēdētājs b. Smilga līdz sarunām ar slaucējām nenonāk. Ceļmalā iekārtots šķūnis, kur atrodas burtnīca ar ziņām par piena izslaukumu. Ja kolhoza valde tās tomēr rūpīgāk nekā līdz šim lasītu, tad droši vien nāktu pie secinājuma, ka jāgādā ne tikai zaļbarība un minerālvielas lopiem, bet jārūpējas arī par cilvēkiem — pašu galveno spēku materiālo vērtību ražošanā. Slaucējas vairs neatceras, kopš kura laika pārstājušas darboties automātiskās dzirdināšanas ierices. Droši vien būtu lielāks labums pašiem cilvēkiem un arī sabiedriskās saimniecības lopkopībai, ja enerģiju, kuru slaucējas izlieto ūdens nešanai, viņas izmantotu kaut kur citur, kaut

— Kādu pieaugumu var iegūt? Koncentrātus neizbarojam. Tos saņem par 0,5 kilograma tikai 15 barokļi pēdējā nobarošanas periodā. Pat zaļbarību pieved nepietiekoši. Esmu prasījusi gan valdes priekšsēdētājam, gan zootehniķei, fermas pārzīnei, bet viss velīgi. Tikai vienu dienu, kad stiprāk sabāros, man atveda otru vezumu zaļbarības, — stāsta b. Ugaine.

Tā dienā pievedējs b. Glēmitis šeit atved ap 300 kilogramu zaļbarības. Kādēļ barokļi vidēji ik dienas saņem tikai ap 2 kilogramiem šīs lētas, obaltumvielām un vitamīniem bagātās barības? Tagad, kad zāles ir pietiekoši, tā jāizmanto maksimāli, lai isākos termiņos nobarotu bekonus.

Gribētos vēl atzīmēt, ka kolhozā nenumurē kūkas. Tikai vaišļiniecēm ir numuri, to pēcnācēji, pēc fermas pārzīnes b. Kolosovas vārdiem, visu mūžu nodzīvo bez individuāliem numuriem, nav iespējama nekāda kontrole. Protams, iztrūkstot elementārai zootehniskai uzskatei, kolhoza zootehniķim nav iespējams veikt remonta cūciņu atlasī pēc to priekšteču produktivitātes, pienīguma vai spējām dot ātraudzīgus pēcnācējus. Lūk, kolhozā ir vaišļiniece Nr. 97 kūkkopējas Jaņinas Kalviškes grupā, kura dod metienu lielu sivēnu skaitu, tie labi attīstās, ātraudzīgi, kamēr cita vaišļiniece ik gadus metienu atnes maz sivēnu. Vēl kāda — mazpienīga, kāpēc sivēni nikuļo. Tāpat atšķirīgus pēcnācējus devusi arī saimniecības vaišas kuilji, ne tikai pēc eksterjera, bet arī nobarošanas spējām.

Lūk, ar ko būtu jāšķirības izkopšanas darbs kūkkopībā, gaļas ražošanas kāpināšanā kolhoza zootehniķei b. Līpovskai. Zootehniķe nepiedodami kavējas ar remontcūciņu atlasī. Uz gada beigām iēplānotas 24 vienmetiena kūkas, kuras paredzēts aplecināt novembrī, decembrī. Taču šobrīd šim nolūkam nav atlasīta neviena cūciņa. Ne zootehniķe, ne fermas pārzīne nevar pateikt, cik īsti cūciņu varēs atlasīt no esošā materiāla. Sivēnu grupā, no kuras domāts izlasīt cūciņas, ir arī nekastrēti kuilīši.

Kolhoza speciālists — zootehniķis ir visas lopkopības tālākas attīstības, izkopšanas saimnieks, tāpēc jaunajai zootehniķei jābūt principiālai, prasīgākai, labās ieceres arī jārealizē.

Z. BABAKOVA

JAUNĀS TRADĪCIJAS IENĀK

DZĪVĒ

Ciema jauniešu lielie svētki

Kolhozā «Druva» tautas nama logi tovakar bija gaišāki nekā jebkad. Šeit pulcējās kolhoza «Dubna» un «Druva» jaunieši, kuriem šogad paliek astoņpadsmit, viņu vecāki, darba biedri. Priecīgs mirzums vecāku acīs, bet visliksmāko siltumu glabā pašu gaviņnieku skati.

Sogad pilngadīgo skaits diezgan kupls. Viņu vidū čaklie kolhoznieki: slaucēja M. Ancāne, laukkope B. Freimane, A. Skrūzmane un daudzi citi.

Marša skaņu pavadīti, uzpostajā zilē ienāca meitenes baltos tērpos ar rudzpuķēm rokās un zēni tumšos uzvalkos. Svētkus atklāja Pēternieku ciema padomes izpildītāja komitejas priekšsēdētāja b. Švirkste. Pēc īsas uzrunas jauniešiem pasniedza pilngadības apliecības un svētku velties. Bet visvairāk vasaras lielākās bagātības — ziedu. Siltus apsveikuma vārdus teica kolhoza «Druva» un «Dubna» partijas pirmorganizāciju sekretāri. Svinīgajai daļai sekoja plašs koncerts, kuru sniedza abu kolhozu pašdarbnieki.

Z. KALVANE,
Līvānu korespondentu
punkta locekle

Pareizi izmantosim kultivētās ganības

Pareizi izmantotas kultivētās ganības dod vislētāko lopbarību ar vismazāko darba patēriņu. Piemēram, Tukuma rajona kolhozā «Dzimtene» zāļu purvā ierīkotajās ganībās vienas barības vienības pašizmaksa ir ap 0,4 kapeikas. Vilces padomju saimniecībā pērnavsar 12 aploku sistēmā dienu un nakti nepārtraukti ganījās 210 līdz 230 govīs (2 dienas katrā aplokā). No 120 hektāru lielās kultivēto ganību platības saimniecība ieguva 3.723 centnerus piena. Bez tam ganībās siena miltu iegūšanai nopļāva 5440 centnerus nenoeštās zāles un tieši ganībās izžāvēja 250 centnerus vitamīnsiena. Katrs ganību hektārs devis ap 5200 barības vienību. Labus rezultātus gūst arī citās saimniecībās, kur kultivētās ganības labi mēso un pareizi kopj. Vispilnīgāk ganības izmanto, ja katrā aplokā lopus gana tikai vienu dienu. Tādā gadījumā ganības jasadala 20 līdz 24 aplokos un viena hektāra platībā jāgana ap 40 govīs. Tomēr ganību sadalīšanai aplokos praktiska nozīme ir tikai tad, ja aplokus pareizi apgana. Ja zāle nav ataugusi līdz 12—15 centimetru garumam, tad lopus nedrīkst ganīt pat īsu brīdi. Gadījumā, ja kultivēto ganību platība nav pietiekama vai ganībām nav dots vajadzīgais mēslējums un zāle vēl nevienā aplokā nav ataugusi līdz apgāšanās garumam, tad ganīšana aplokos uz laiku jāpārtrauc un lopi jālaiž kaut kur citur vai jātur vienā sausākā aplokā ar sliktāku zelmeni un jāpiebaro.

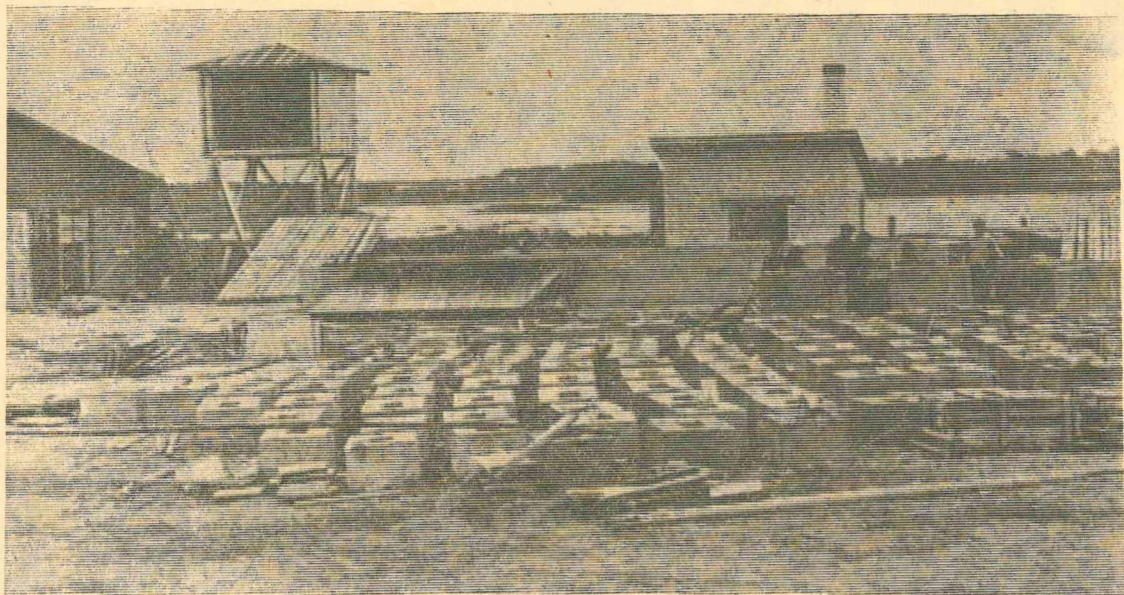
VISOS APLOKOS STEIDZIGI JĀNĀPĻAUJ NENOESTĀ ZĀLE. Bez savlaicīgas nenoeštās zāles nopļaušanas ganībās nav iespējams nodrošināt zāles cerošanu un ataugšanu nenoeštajās vietās, kā arī saglabāt labu zelmeni līdz rudenim. Jāatmet nepareizā prakse, kad lopus uz laiku ielaiž lielākā zālē un tad atkal aizdzen uz noganītām platībām. Tur, kur lopi ganījušies 1—2 dienas, ganīšanu drīkst atkārtot tikai tad, kad zāle ataugusi līdz apgāšanās garumam.

Pareiza ganību izmantošana pēc aploku sistēmas palielina no ganībām iegūstamo produkciju par apmēram vienu trešo daļu. Tāpēc vairāk uzmanības ganību pareizai izmantošanai.

P. POMMERS,

Latvijas zinātniski pētnieciskā zemkopības institūta plaukšķkopības nodaļas vadītājs

JAUNAS KONSTRUKCIJAS LAUKU CELTNIECĪBĀ

Dzelzsbetona konstrukciju poligona kopskats.

Partija un valdība izvirzījusi grandiozus uzdevumus būvindustrijas darbiniekiem, visiem padomju celtniekiem. Jāizbūvē daudzi rūpniecības uzņēmumi, tuvākajos gados jāatrisina dzīvokļu jautājums. Lauksaimniecības produkcijas ražošanas kāpināšanai nepieciešams izvērst plašu celtniecību laukos, izbūvējot daudzas ražošanas, dzīvojamās, kultūras un sadzīves ēkas. Jēkabpils rajona starpkolhozu savienība 1962. gadā uzņēmusies veikt celtniecības un montāžas darbus rajona kolhozos un padomju saimniecībās par 840 tūkstošiem rubļu, kā arī izpildīt palīgrāžošanas — vietējo būvmateriālu ražošanas un konstrukciju izgatavošanas darbus par 260 tūkstošiem rubļu.

Celtniecības darbi veicami vairāk nekā 40 saimniecībās, izbūvējot un nododot ekspluatācijā 18 liellopu kūtiņus ar 1575 vietām, 11 cūku kūtiņus ar 9040 vietām, 2 jauno cūku kūtiņus ar 200 vietām, 3 putnu mītnes ar 12500 vietām, vairākas garāžas, mehāniskās darbnīcas, dzīvojamās ēkas ar 44 dzīvokļiem. Pašlaik top arī starpkolhozu slimnīca Sēlpilī ar 25 vietām un Variešu skola 200 audzēkņiem, vairāki veikali un citas ēkas.

Lai sekmīgi veiktu tādu lielu celtniecības programmu, nepieciešams atteikties no vecajām celtniecības metodēm, kuras pie lielās objektu izkliedētības, nepielietojot industriālās konstrukcijas, apgrūtināto un apgādāto materiāliem, sadrumstalo darba spēku, mehānis-

mus un līdzekļus. Tādējādi celtniecības termiņi ietilgst, kā rezultātā darbu kvalitāte pasliktinās, pieaug celtniecības pašizmaksa.

Lai uzlabotu celtniecības gaitu rajona laukos, starpkolhozu savienība izbūvējusi savu ražošanas bāzi Jēkabpils un Līvānu celtniecības iecirkņos, kuros darbojas divi galddarbnieku cehi ar savām zāģētavām un kaltēm, mehāniskās darbnīcas, noliktavu saimniecība. Jēkabpils iecirkņa bāzē «Zvanītājos» nesenas darbu plašs dzelzsbetona izstrādājumu poligons ar labām tvaicēšanas kamerām. Tuvākajā laikā šeit uzstādīs jaunu torņceltni KB-16 ar celtspeļu līdz 2 tonnām, darbosies mehānizēts betona mezgls, armatūras sagatavošanas cehs. Poligons ražos ap 1000 kubikmetru saliekamā dzelzsbetona konstrukciju lauksaimniecības ēku celtniecībai. Uzsākta arī liela izmēra kūdras paneļu izgatavošana.

Tādējādi principā rajonā atrisināts jautājums par lauksaimniecības ražošanas ēku — liellopu, cūku, aitu, vistu mītnu un noliktavu celtniecību no saliekamām dzelzsbetona rāmjeida konstrukcijām pēc Saratovas tipa projektiem, kas pārstrādāti un pielāgoti Latvijas PSR apstākļiem.

Sogad rajonā uzcelt 18 šādas rāmjeida kūtiņus. Sešām liellopu kūtiņiem — katra 100 govīm — kolhozos «Vārpa», «Nākotne», Nicā, Dubnā, Vīpēs, Viesītes kolhozos jau izgatavoti un tiek montēti saliekamie dzelzsbetona pamatu bloki, pamatu sijas. Tuvākajās dienās

kā vienu no pirmajām rajonā Nicā kolhozā uzsāks arī izgatavoto rāmju uzstādīšanu liellopu kūtiņiem.

Tādu industriālu konstrukciju kā saliekamā dzelzsbetona un kūdras paneļu pielietošana ļaus saīsināt būvniecības termiņus uz vietām līdz 2 un 3 mēnešiem uz katru objektu, labāk izmantot mehānismus, darba spēku, līdzekļus.

Jāatzīmē, ka šogad, salīdzinot ar pagājušo gadu, celtniecības darbu gaita uzlabojusies, izpilde cēlusies līdz 110 procentiem, salīdzinot ar pērnā gada. Pirmā pusgada celtniecības plāns 280 tūkstošu rubļu apmērā izpildīts. Sogad nodoti ekspluatācijā vairāk nekā 10 objekti, tai skaitā liellopu kūti kolhozā «Nākotne» ar 35 vietām, cūku kūti kolhozā «Uz priekšu» 1000 cūkām, putnu kūti 6000 pilēm starpkolhozu putnu fabrikā, 2 garāžas

V. BEĻEVIČA foto

16 mašīnām Biržu un Dignājas kolhozos. Tuvākajā laikā nobeigs liellopu kūti celtniecību Dignājas kolhozā 80 govīm ar labi iekārtotu mehanizāciju, kā arī 3 cūku mītnes ar 1000 vietām katru «Leņina karogā», Viesītes un Medņu kolhozos. Nobeigšanas stadijā pašlaik ir celtniecības darbi 600 kvadrātmetru lielai siltumnīcai kolhozā «Vārpa», kurā būs moderni iekārtota apkures sistēma ar siltogaisu.

Kolhozā «Draudzība» būvē 3 divstāvu ēkas ar 4 dzīvokļiem katru, «Vārpa» — 4 dzīvokļu ēku, Leimaņu kolhozā — 4 dzīvokļu ēku. Izbūvētas 4 dzīvokļu ēkas kolhozos «Nākotne», «Uz priekšu» un citās saimniecībās.

Jāsaka, ka starpkolhozu savienības darbā vēl ir zināmi trūkumi. Nepietiek darba spēka, pie kam trūkst labu strādnieku atsevišķās specialitātēs, kā namdaru, apmetēju, krāsotāju, podnieku.

Pēdējā laikā nedaudz uzlabojies tehniskā personāla sastāvs, bet maz vēl inženieru, tehniķu, kas būtu spējīgi veikt visus uzdevotus pienākumus. Uzsākusi darbu projektēšanas grupa sešu cilvēku sastāvā pie starpkolhozu savienības, kas izdara kolhoziem tipa projektu pieprasītes.

Jāatzīmē, ka darbu traucē tehniskās dokumentācijas novēlota saņemšana un pasūtītāja. Atsevišķi pasūtītāji, kā, piemēram, kolhozi «Draudzība», Leimaņu, «Vārpa» un citi ļoti slikti kārtoti maksājumus par izpildītajiem celtniecības darbiem, kas rada zināmus traucējumus organizācijas darbā, daži kolhozi, piemēram, «Rekords» maz paļūdz vietējo materiālu (kokmateriālu, akmeņu, grants) sagādē. Šāda palīdzība atvieglotu darbu un palīdzētu organizācijai saīsināt celtniecības termiņus.

Vēl nopietni jāstrādā, lai uzlabotu darba disciplīnu, kontrollu un būvdarbu organizāciju, mehanizētu un industrializētu ražošanu. Tad starpkolhozu savienība laikā veiks savu celtniecības programmu.

P. GARANČS,
starpkolhozu savienības galvenais inženieris

Lopbarības sagādē nepieciešama plānveidība

Zašas padomju saimniecībā sētie zālāji šogad nesola bagātu ražu. Taisni tāpēc vajadzētu tos īsākos termiņos novākt, lai ar labu kvalitāti kompensētu ne visai lielo ievākumu. Taču uz 4. jūliju nopļauts tikai ar 100 hektāru sēto un dabisko zālāju. Varētu likties, ka tas nemaz nav tik slikti, ir taču rajonā saimniecības, kas nopļāvušas vēl mazāk. Un tomēr lepoties nav ar ko. Siena laiks Zasā sācies pirms dienām desmit, tātad dienas veikums ir ap 10 hektāru. Tas nav daudz. Saimniecībā jānopļauj 750 hektāru daudzgadīgo zāļu un ap 200 hektāru pļavu. Dabisko pļavu gan iēplānots vairāk, pastāsta agronomas Gunārs Kiops, bet pārējās platības esot noganītas un 200 hektāri vien paliekot. Tātad kopā pļaujama platība sastāda 950 hektārus. Nav grūti aprēķināt, cik ilgi ievilksies siena sagāde, ja darbs ritēs līdzšinējos tempos. Saimniecības vadītāji gan steidz paskaidrot, ka nupat sākotiet labāk — gausi tempi bijuši tikai sākumā, traucējais arī lietuss.

Taču, ja agronomam pajautā, kādi tad isti ir plāni un aprēķini siena pļaujā, viņš spiests atzīt:

— Nekādu grafiku neesam sastādījuši. Strādājam tā, kā atļauj mūsu iespējas. Un lietus tik un tā visus plānus izjauktu.

— Tomēr kad cerat tikt galā ar sienu novākšanu? — pajautājam.

— Vajadzēs vēl vismaz mēnesi. Domājām augusta sākumā pabeigt, — paskaidro b. Kiops un piebilst: — Viss atkarīgs no laika apstākļiem. Ja līs, siena sagāde varbūt ievilksies vēl ilgāk.

Republikas labākās saimniecības darbu plāno tā, lai siena pļauju veiktu līdz 25. jūlijam. Un tas ir pareizi. Kāda gan vērtība sienam, ko plaus tikai augustā?

Vai zāsiem tiešām nav tādu iespēju? Negribas ticēt. Pašlaik neizmanto ne pusi no traktorvilkmes

un zirgu vilkmes pļaujmašīnām un grābekļiem. Objektīvu iemeslu saimniecības vadītājiem netrūkst: neesot aizjūgu zirgiem, nespējot sienot sazārdot, jo nepietiekot cilvēku. Laidis strādājot labi, taču noplaut varot daudz vairāk nekā sagūbot. Tomēr saimniecības vadītāji atzīst, ka esot arī viens otrs disciplīnas pārkāpējs. Cik tādu ir un kas darīts, lai šos cilvēkus piespiestu strādāt? Uz šo jautājumu atbildi neviens nevar sniegt, jo pārskati par cilvēku izešanu darbā ir tikai par maiju. Istenībā izrādās, ka ne viens vien saimniecības strādnieks tālākajās brigādēs netraucēti nodarbojas ar siena sagādi personīgajiem lopiem. Nav saimniecības vadītājiem īsta pārskata arī par to, kā cilvēki izpilda darba normas siena zārdošānā. Šķietot, ka neizpildot, stāsta agronomi.

Laika apstākļi siena sagādei šopavasār nav labvēlīgi. Lai darbs neaizkavētos un nerastos lieli lopbarības zudumi, pļauja prasmīgi jāorganizē: lietainās dienās, kad noplauto zāli nevar izžāvēt, jāgatavo skābarība. Taču par to Zašas padomju saimniecībā vēl nav domāts. Skan iebildumi, ka svarīgāk esot sagādāt sienu nevis skābarību. Tikai saimniecības vadītāji aizmirsuši vienu: ja lietus sienu sapūds, nebūs ne rupjās, ne sulīgās barības. Tā ir vienkārša patiesība. Arī gaidīt nevar, jo ir taču jau jūlijs.

Ja saimniecībā izmantotu lielākus skaitu pļaujmašīnu, varētu vienlaikus plaut sienu un gatavot skābarību. Tāda iespēja ir. Vajag rūpīgi izplānot darbus, apsvērt visas iespējas, rīkoties operatīvi, lai zālājus un pļavas noplautu īsā laikā kamēr zāle vēl sulīga. Ja lietus neļauj zāli izžāvēt, jāgataavo skābarība, nevis vienaldzīgi jāgaida saulainas dienas. Tad ziemā lopiem barības netrūks.

B. KĻAVA

Laikā sagatavot tehniku ražas novākšanai

Republikas kolhoziem un padomju saimniecībām šovasar jāizremontē apmēram 2000 labības un skābarības kombainu, kā arī daudz citu ražas novākšanas un graudu tīrīšanas mašīnu. Bez tam jāsavēd kārtībā un jāgatavo darbam visas stacionārās un pārvietojamās graudu kaltes.

Labāko mehanizatoru pieredze rāda, ka ražas novākšanā labus panākumus var gūt tikai tad, ja tehnika savlaicīgi un labi sagatavota darbam. Pērn, lai gan bija slikti laika apstākļi, pieredzējušie kombainieri sezonā novāca vairāk nekā 200 hektāru graudaugu katrs. Preiļu rajona Rudzētu padomju saimniecības mehanizators P. Volkovs ar kombainu «SK-3» novāca graudaugus 535 hektāru platībā.

Ja visi mūsu republikas lauksaimniecības mehanizatori sasniegtu pirmrdndnieku līmeni, tad ar kombainiem, kas ir mūsu rīcībā, varētu novākt 90 procentus visu graudaugu.

Pēc Latvijas PSR Statistikas pārvaldes ziņām, tehnikas remonts kolhozos un padomju saimniecībās rit neapmierinoši. Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrijas speciālisti konstatējuši, ka vairākās saimniecībās tehnikas remonts pa īstam vēl nemaz nav sācis. Lauktechnikas apvienības rajonu nodaļām savās darbnīcās jāveic viss lielākais ražas novākšanas mašīnu un rīku remonts. Nodaļām jāsniedz organizatoriska un tehniska palīdzība arī tieši kolhozos un padomju saimniecībās.

Latvijas PSR Ministru Padomes lēmums «Par pasākumiem tehnikas sagatavošanā 1962. gada ražas novākšanai» uzliek par pienākumu visiem lauku mehanizatoriem savlaicīgi veikt visu kombainu remontu un ražas novākšanu sagaidīt pilnā kaujas gatavībā.

Territoriālo kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvalžu un Lauktechnikas apvienības rajona nodaļu speciālistu, kā arī visu lauku mehanizatoru galvenais uzdevums ir jau tuvākajās dienās noskaidrot, kā norit ražas novākšanas tehnikas un graudu kalšu remonts, un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai tas tiktu izdarīts laikā un labi.

Pirmām kārtām pilnīgi jānoslogo Lauktechnikas apvienības rajonu nodaļu remontdarbnīcas, diendienā jāsniedz organizatoriska un tehniska palīdzība kolhoziem un padomju saimniecībām. Ļoti svarīgi izraudzīt labākos kolhozu un padomju saimniecību mehanizatorus un nodot viņu pārziņā kombainus, noteikt premialu darba samaksas sistēmu par ražas novākšanas tehnikas ātru un teicamu izremontēšanu.

Lauksaimniecības speciālistiem un mehanizatoriem jāliek lietā visi savi spēki un zināšanas, lai ražas novākšanas tehnikas remontu paveiktu līdz 20. jūlijam.

F. ALIJEVS,

Latvijas PSR Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrijas inspekcijas priekšnieks

SPORTS

Sporta spēļu sacensības turpinās

Rajona sportistu saimei šonedēļ vairāki plaši sporta pasākumi. 7. un 8. jūlijā Jēkabpils rūpkombināta stadionā spēkiem mērosies labākie padomju saimniecību, Lauktechnikas, uzņēmumu un iestāžu vieglatlēti, bet DOSAAF šautuvē savukārt sacentīsies šo grupu šāvēji.

Jau 6. jūlijā ciņas III sporta spēļu Jēkabpils zonā sāka Ilūkstes un Ogres futbolisti, bet šodien ogrēnieši tiksies ar Jēkabpils komandu. 8. jūlijā republikas kausa izcīņas spēlē sacentīsies Pļaviņu HES un Jēkabpils komandas. 9. jūlijā mūsu rajona koman-

dai jāsacenšas ar Ilūkstiešiem. Visas spēles notiks Jēkabpils rūpkombināta stadionā.

Svarīgas ciņas gaida mūsu rajona kolhozu fizkultūriešus — astoņas kolhozu komandas četros sporta veidos dosies uz Madonu, kur risināsies republikas kolhozu spartakiādes zonālās sacensības ar ieskaiti III sporta spēlēs.

Sācies izšķirošais posms republikas lauku jaunatnes sporta spēlēs, kad katram kolektīvam un rajonam jāpieliek visas pūles, lai godam parādītu sava darba sasniegumus. A. JANOVSKIS

Uz ūdens — ar prātu!

Atnākusi vasara. Kaut arī siltais laiks šogad mūs nelutina, tomēr ir dienas, kad patikami pavadīt laiku uz ūdens.

Bez šaubām, peldēties, vizināties laivā ir veselīgi un patikami.

Taču, tāpat kā visās lietās, kas par daudz vai bez apdoma darīts, tas nāk par ļaunu. Tāpēc nedrīkst būt vietas vieglprātībai un nezināšanai.

Parunāsim par dažiem iemesliem, kāpēc peldēšanās nereti beidzas traģiski. Daudz nelaimes gadījumu uz ūdens notiek tāpēc, ka cilvēki neprot peldēt. Tas nozīmē, ka DOSAAF pirmorganizācijām skolās, iestādēs un uzņēmumos jāpievērš vairāk vērības masu apmācīšanai peldēšanā. Bet visbiežāk slikt, peldoties vai vizinoties laivās reibumā un peldoties aizliegtās vietās.

Protams, nav sevišķi patikami minēt tik bēdīgus faktus tieši tagad, kad sākas atvaļinājumu laiks un ikviens vēlas atpūsties kaut kur ūdens malā. Tomēr tas jādara pašu labā.

Tā, lūk, savu dzīvi Daugavas dzelmē beidza pilsoņi Pušmucāns un Leitāns, kuri 21. jūnijā ap plkst. 22 leļpus pilsētas, otrās salīņas rajonā pēc krietnas stiprināšanās ar alkoholiskiem dzērieniem mēģi-

nāja vieglā laiviņā sasniegt Daugavas kreiso krastu.

Bet ne tikai vieglprātība un nezināšana prasa upurus. Dažkārt noslikst arī labi peldētāji. Tāpēc ikvienam jābūt skaidrībā par pārsteigumiem, kādi var gadīties uz ūdens.

Krampji muskuļos, nevainīgs ūdens augs, atvars, auksta straupe, ko peldētājs nav gaidījis, bieži vien draud ar nāvi, ja cilvēks samulst un «pazaudē galvu». Bieži varam redzēt atsevišķus «drošsīrziņus», kas vieni peld tālu ezerā vai mēģina pārpeldēt plašo Daugavu. Cik muļķīgi šādi pierādīt savu drosmi!

Lielas briesmas var sagādāt peldēšanās nepazīstamās vietās, īpaši tur, kur jau iepriekš brīdina uzraksts: «Peldēties aizliegts!» «Varonība» šeit pavissam nevieta. Parasti tādās vietās zem ūdens slēpjas pāļi, asi akmeņi, bieži saaugušas ūdenszāles, dažādi dzelzs priekšmeti.

Neesiet vieglprātīgi un atcerieties dažus noteikumus:

Lēkt ūdenī uz galvas var būt... «ar galvu!» Nepazīstamā vieta — nekādā gadījumā!

Nedrīkst uztraukties, kad nokļūst atvarā. Parasti atvari nav bīstami. Jāpieliek līmeniskā stāvoklī. Ja tomēr virpulis ievēl atvarā, spēcīgi jāatsperas no dzelmes dibena! Iepeldot ūdenszālēs, jāgriežas pa to pašu ceļu atpakaļ. Bailes no ūdenszālēm ir ļaunākas nekā šie augi!

Peldot tālumā, jāpadomā, ka spēki būs vajadzīgi arī atpakaļceļam!

Par drošības noteikumu ievērošanu uz ūdens Jēkabpils pilsētas darbaļaužu deputātu padomes izpilddarbojuma šī gada jūnijā izdevās atsevišķu lēmumu. Visiem motorlaivu īpašniekiem jābūt vadītāja tiesībām un laivām jābūt reģistrētām izpilddarbojuma komitejā. Vadītājus sagatavos eksāmeni glābšanas stacijā. Pieteikties līdz šā gada 10. jūlijam. Katrā laivā obligāti jābūt glābšanas riņķim (vai autokamerai) uz diviem cilvēkiem viens, liekšķerei, enkuram ar 12 m garu virvi un virvēm gar laivas bortiem (tām laivām, kuras pārvadā pasažierus).

Laivas jāapgādā ar visu nepieciešamo glābšanas inventāru. Bērniem līdz 8 gadu vecumam aizliegts vizināties laivās pat kopā ar vecākiem, bet līdz 16 gadu vecumam tikai ar vecākiem vai pieaugušiem.

Par noteikumu neievērošanu vainīgie tiks saukti pie atbildības, sodīti administratīvi kārtā, kā arī atņemti braucamie līdzekļi līdz to savešanai kārtībā.

Kontrolēt šo noteikumu ievērošanu uzdots Jēkabpils glābšanas dienesta darbiniekiem.

A. ANDERSONS, DOSAAF Jēkabpils glābšanas dienesta priekšnieks

Redaktore B. IKLAVA

Aviže iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tāruni: redaktorei — 2342, redaktorei vietniecei un sekretārei — 2262, redaktorei vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориального производственного колхозно-совхозного управления.

Skrāpim

„Skrāpja“

NE goda raksts

par sociālistiskā ipašuma bojāšanu un nesaudzēšanu piešķirts

11. ATK konduktorei HELENAI KUDIŅAI,

11. ATK pašizkrāvējas automašīnas šoferim FJODORAM GURINAM

Raksts piešķirts par to, ka 1962. gada 3. jūlijā konduktore H. Kudiņa Jēkabpils nomatavā paņēma dienakts lietošanā veļas mazgājamo mašīnu «Rīga-55». Tā bija pilnā ekspluatācijas kārtībā. Nākošās dienas rītā H. Kudiņas vīrs šoferis F. Gurins to atveda uz nomatavu iekrautu kā malkas šķilu pašizkrāvējas automašīnas kravas kastē. Nākošais klients to nevarēja saņemt, jo veļas mazgājama mašīna pēc šādas «vizināšanās» bija jāremontē. F. Gurins un H. Kudiņa acimredzot cer, ka to izdarīs uz nomatavas rēķina.

Kandidāts NE GODA RAKSTA saņemšanai ir pilsonis E. Mārāns no Jēkabpils. Jēkaba ielas 64 par elementāro sanitāro noteikumu pārkāpšanu, lietojot 1962. gada 3. jūlijā Jēkabpils nomatavā saņemto veļas mašīnu «Rīga-55». Nākošajam klientam pirms šīs pašas mašīnas ekspluatācijas vajadzēja pāterēt krietnu pusstundu laika, dažus spaiņus karsta ūdens un dezinfekcijas līdzekļu, lai iztīrītu nevēlami izskaloto mašīnu. Cik pavisam šī «skalošana» bija izdarīta, parādīja mašīnas tilpnē palikušās sīviešu kreklus lentītes, smiltis un taukains netīrumu slānis.

AINA AR VAINU

Vēsturisku izkārtņu kolekcionešana neietilpst kolhozu tirgu administrācijas pienākumos. Jēkabpils tirgus direktore Tamāra Doļa tomēr to dara sabiedriskā kārtā. Palūkojieties attēlā. Tā ir ieeja kolhozu tirgū Līvānu pilsētā. Līvāniešiem varbūt pārpratumus nerada šāda izkārtne. To nevar sacīt par kolhozniekiem, kas iebruc no atālākajiem novadiem. Tiec nu gudrs, kā neesošais Krustpils pilsētas tirgus Līvānos gadījies!

Kad sajukuši laika rēķini...

Nu, tad visu labiņu, — smaidīdami mīļus smaidīņus, no Jēkabpils gaļas pārstrādāšanas uzņēmuma Līvānu nodaļas strādniekiem atvadījās Rīgas celtniecības un montāžas pārvaldes Neretas iecirkņa darbu vadītājs A. Lormanis un brigadieris J. Jefremovs. — Pēc pāris dienām būsīm klāt. Tad savēdīsim visus vadiņus kārtībā. Tur vēl dažu dienu darbs. Nu, poka! Un pazuda.

Tas notika maija sākumā. Jāsaka, ka abi pieredzējušie celtnieki darba daudzumā nebija sevišķi

kļūdušies. Tikai, lūk, laika rēķinos viņi sapinās kā dažkārt vistas pakulās. Pagājuši gandrīz divi mēneši, taču tas dažās dienās padarāmais vēl nav nodarīts, bet Līvānu nodaļas gaļas pārstrādātāji mokās pa tumsu. Neretas celtniecības iecirkņa priekšnieks L. Liepiņš gan sola: — Nākošajā nedēļā viss būs kārtībā.

Bet vai būs? Ka tik nu darbu vadītājam un brigadierim atkal nesajuktu laika rēķini.

JĀNIS URĶIS

Ja teiktu, neticētu, ka...

Dubnas kolhoza mākslīgās apsēklošanas tehniķis Izidors Markots spermam neuzglabā un nepārvadā termosā ar ledu, bet gan zāķetes kabatās. Bieži govju apsēklošanas reizēs viņš sagādā jautrus brīžus slaucējām. Parasti tehniķis nevar atrast, kurā no daudzajām kabatām nokļūdis pudelite ar spermam.

Lūk, viens no iemesliem, kāpēc daudzām Lietavnieku novietnes augstāzīgām govīm Izidors Markots atkārtotu apsēklošanu izdarījis 7—11 reizes.

Pazudis

kolhoza «Strauts» bijušais mehāniķis Jānis Didriks. Raksturīgās pazīmes: nelabojams sliņķis, nepārspēts dzērājs, ne par grasi nevērtē darba disciplīnu. Darba laikā var meklēt tādu veikalu tuvumā, kur pārdod degvīnu. Nakts laikā, iespējams, ar kādu kolhoza traktoru devies uz veikalu pēc dzeramā.

Dzīvi sarūgtinātā kolhoza valde var papildus paziņot, ka pēc stingrā rājiena ar pēdējo brīdinājumu viņš pameta darbu un pazuda nezināmā virzienā kopā ar rezerves daļu noliktavas atslēgām.

Kolhoziem, kuru teritorijā tiks pamanīts pazudušais, «Strauta» kolektīvs ir ar mieru izsniegt Didriksona raksturojumu kopā ar darba kāvējumu un izteikto rājienu sarakstu, kas radušies viena mēneša laikā, ko šis «speciālists» nostrādāja kolhozā.

Darbaļaudis raksta redakcijai

Ceļi — tehnikas laikmeta dzīvības artērijas. Šodien katram ceļa posmam nozīmīga vieta mūsu tautas saimniecības krāvu pārvadāšanā. Nevar nepieņemties jēkabpilsēšā V. DANIĻEVICA vēstulē izteiktajam domā, ka mūsu rajona ceļu dienesta darbinieki, rajona izpilddarbojuma komitejas vietējās saimniecības nodaļai pakļautie ceļu labotāji joprojām gausi un dažkārt slikti remontē gan vienu, gan otru ceļa posmu. Vēstules autors pastāsta par ceļa posmu, kas iet no Odziņas caur Vietalvu uz Biti.

... BRAUCOT PA ŠO CEĻA POSMU, AUTOMAŠĪNA ŠOPOJAS UN LEKĀ KĀ LAIVIŅA OKEANA VIĻŅOS. SEN LAIKS SEIT NOSŪTĪT GREIDERI, LAI NOLIDZINA GRAMBAS. CEĻS JĀLABO SAVLAICĪGI. NEDRĪKST TO NOLAIST TĀDĀ STĀVOKLĪ, KA REMONTAM VAJADZĒS IZLIETOT LIELAS VALSTS NAUDAS SUMMAS. JĀSĀLABO ARI TILTS UZ CEĻA BITES PIENOTAVA — JERCEŅI.

Padomju cilvēku labklājības celšanai valsts ik gadus asīgnē lielas summas. Daudz līdzekļu izlieto sadzīves pakalpojumu uzlabošanai. Tieši tāpēc acis krit nekārtības un nebūšanas, kas dažkārt sastopamas sabiedriskās ēdināšanas iestādēs, frizētavās, viesnīcās un citur. Viesnīcietes V. PALČEVSKA, L. FREIMANE, B. SKUJA, M. REIDZĀNE raksta, ka pilsētas iedzīvotāji nav apmierināti ar telpu stāvokli, kur izvietotas abas ēdnīcas, viesnīca, frizētava. Šeit nepieciešams kārtējais remonts. Viņas raksta:

«... Frizētavā no griestiem birst

«SKRĀPIM» ATBILD

„Kooperators Golods ķezā“

Mūsu laikraksta 2. jūnija numurā ar šādu virsrakstu bija ievietota karikatūra par neizdarīgo Krustpils patērētāju biedrības priekšsēdētāju V. Golodu, kas mēnešiem ilgi nevarēja atrisināt petrolejas piegādi un speciālu telpu iekārtošanu tās glābšanai Variešu ciema veikalā.

Tagad šis jautājums nokārtots. Krustpils patērētāju biedrības veikalā Nr. 10 Variešu ciemā petroleju atkal pārdod lauku iedzīvotājiem.

T. LOCĪNS, rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs